

"Het licht van uw gelaat"

Donderdag 11 maart 2021

Thema Week 3: "Uw gelaat" (Psalm 4:7): aankijken

Deze derde week gaan wij dieper in op het derde woord van het Bijbels gebed dat ons in deze veertigdagentijd stuwt: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7). Door God in ons en in de wereld toe te laten (Aanloop), door onszelf in navolging van Christus los te laten (Week 1) en open te stellen naar het Licht (Week 2), herkennen wij geleidelijk aan de vertrouwde gelaatstreken van God. Waar komen wij, in ons en rondom ons, uw Gelaat tegen?

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, kijk mij aan.

In gedachten plaats ik mij onder de glimlachende blik van Jezus.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij Uw gelaat zien.

Bijbeltekst voor vandaag, donderdag 11 maart: Lucas 11:14-15

Jezus dreef een demon uit die niet kon spreken. Toen de demon verdreven was, begon de stomme te spreken en de mensenmenigte stond verbaasd. Maar enkelen van hen zeiden: "Dankzij Beëlzebul, de vorst der demonen, kan hij demonen uitdrijven."

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Ook vandaag volg ik Jezus en blijf bij Hem. Ik zie hoe het licht dat Hij uitstraalt mensen geneest en bevrijdt, de stemloze een stem geeft, hem erbij doet horen. Als iemand naast mij iets goeds doet, neem ik dat dan dankbaar aan of hef ik ook elke steen op, op zoek naar een drogreden of een verborgen agenda? Verhard ik mijn hart of luister ik vandaag naar de stem van God (Psalm 95:7-8)?

Einde van het gebed

Hoe kijkt Jezus naar mij? Kijkt Hij bezorgd, bemoedigend, glimlachend, sereen, afstandelijk, eerbiedig, opbeurend of gewoon vriendelijk? Wat vind ik in zijn gelaat, in zijn glimlach? Ik zoek zijn gelaat in al wat ik doe en in al wie ik ontmoet. Ja, zijn gelaatstreken begin ik stilaan

te kennen en te herkennen. Zij komen mij vertrouwd over. Ik som ze even op. Ik blijf kijken en glimlach terug. Wij spreken gemoedelijk met elkaar zoals vrienden gewoon zijn, niet meer bang om elkaars vriendschap te verliezen door een niemendal. In bewoonde stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God, lichtend gelaat in uw Zoon,

Ook vandaag kijkt Gij ons liefdevol aan.

Wek in ons uw Geest om iets van uw glimlach te kunnen doorgeven. Amen.

Terugblik op het gebed

Laat ik mij aankijken door Hem, of voelt het nog ergens beklemmend aan? Word ik de heling van zijn blik gewaar? Wat zou ik Hem willen vragen? Wat zou ik willen geven? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat was moeilijk? Wat werd ik gewaar in zijn blik? Liet ik zijn blik toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij deze dagen en weken op weg naar Pasen - die goddelijke schaterlach! - stuwt en richting geeft?